

rejst Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke maatte være klogest straks at erhverve Plads til Udvidelser. Flertallet indrømmer, at dette i alt Fald vil være det forsigtigste, og man skal, uagtet de Lokaler, der vil blive til Raadighed i Henhold til Lovforslaget, som fornævnt, formenes at være tilstrækkelige, henstille det rejste Spørgsmaal til Justitsministerens nærmere Overvejelse.

Den fornævnte Ordning af visse Strafferetsplejen vedrørende Forhold, som delvis er baseret paa en af Justitsministeren med Københavns Kommune indgaaet Overenskomst, hvis Ordlyd findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som tillige angaar Spørgsmaalet om Retslokalerne, finder Flertallet ligeledes tilfredsstillende.

Ved Lovforslagets første Behandling saavel som under Udvalgsbehandlingen er der blevet gjort gældende, at Lovforslagets § 4, 2det Stykke, gaar videre end den fornævnte Overenskomst, idet Lovforslaget paalægger Kommunen at rette sig efter Justitsministerens Anvisning med Hensyn til Indretning m. v. af Arresthuse og øvrige i Paragraffen nævnte Bygninger, medens Overenskomsten intet indeholder om en saadan Pligt for Kommunen.

Flertallet finder imidlertid ikke, at den nævnte Uoverensstemmelse er til Stede. Overenskomsten fastslaar nemlig kort og bestemt Kommunens materielle Forpligtelse paa visse Omraader. Lovforslagets § 4, 2det Stykke, udformer derimod dels den i Lovforslaget indeholdte Regel nærmere og gør dels den for Regelens Anvendelse praktisk nødvendige Tilføjelse, der stemmer med, hvad der i saa Henseende gælder for alle andre Kommuner i Landet, nemlig, at den øverste Centralmyndighed paa dette Omraade har Ret til at give nærmere Anvisninger, jfr. det foran under Litra C. nævnte Lovforslag, § 2. Hvad der herom indeholdes i Lovforslaget, maatte formentlig betragtes som selvfølgelig ogsaa i Tilfælde af, at det ikke havde fundet Udtryk i § 4.

Et *Mindretal* (Alfred Christensen og Slengerik) bemærker, at de har Sympati for Tanken om at beholde Københavns gamle Raad- og Domhus paa Nytorv som Sædet for Østre Landsret, Byretten m. m. Man ønsker til Sagens Fremme at se bort fra, at det neppe kan undgaas, at forskellige Lokalteter vil fremkomme i en ringere og mindre bekvem Skikkelse ved Ombygning end ved Opførelse af et nyt, moderne Justitspalads. Man haaber, at den Retspleje, der vil blive udøvet i disse Lokaler, vil hæve sig højt over Fortidens Retspleje, og at derved saavel Dommere som Befolkning vil faa Stedet kært og finde sig til Rette der.

Hvad angaar de gjorte Overslag over Omkostningerne ved Ombygningen, udtaler man det Haab, at de maa vise sig at slaa til. Nogen Sikkerhed derfor ud over Tilhiden til de dygtige Arkitekters Skøn kan Udvalget ikke have.

Man tør ikke undlade at henpege paa det farlige i ved de nuværende Planer straks at optage al Plads i Bygningskomplekset. Erfaringen viser, at Institutioner af Omfang som de her omhandlede snart efter deres Installation har nødvendig Brug for yderligere Plads, og det turde være værd at tage under Overvejelse allerede nu at søge erhvervet Plads til Udvidelser, der antagelig maatte kunne faas paa Betingelser, der sikrer Statskassen en passende Renteindtægt i Tidsrummet, indtil Pladsen tages i Brug.

Da Lovforslagets § 4, 2det Stykke, ikke er affattet i fuld Overensstemmelse med den Overenskomst, der med Københavns Kommune er afsluttet angaaende de der omhandlede Forhold, anser man det for nødvendigt, forinden Lovforslaget vedtages, at dette Stykke faar en Affattelse, der er billiget saavel af Kommunen som af Justitsministeren.

Borgbjerg, Jessen og Samuelsen slutter sig til foranstaaende Udtalelser af Alfred Christensen og Slengerik, men tiltræder iøvrigt Forslaget.